

Sygnatura akt VI W 3770/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2013 roku

sprawy przeciwko P. Ś. synowi J. i Z. z domu S.

urodzonego (...) we W.

obwinionego o to, że

w dniu 02.06.2013r. ok. godz. 14.00 we W. na ul. (...) spożywał alkohol w postaci piwa (...)w miejscu zabronionym

tj. o czyn z art. 43' ust.1 ustawy z dnia 26.10.1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi

I. uznaje obwinionego **P.Ś.** za winnego tego że w dniu 02.06.2013r. ok. godz. 14.00 we W. na ul. (...) usiłował spożywać alkohol w postaci piwa (...)w miejscu zabronionym stanowiącego wykroczenie z art. 11 § 1 kw w zw. z art. 43' ust.1 ustawy z dnia 26.10.1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi i za to na podstawie art. 11 § 3 kw w związku z art. 43' ust.1 ustawy z dnia 26.10.1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi wymierza mu karę grzywny w wysokości **100 (stu) złotych;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

Sygn. akt VI W3770/13

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 2 czerwca 2013 roku, około godziny 14:00, P. Ś., przebywał na terenie podwórka przy ulicy (...) we W.. Wraz z innymi osobami spożywał piwo marki (...). Patrolujący okolicę oznakowanym radiowozem funkcjonariusze policji, na polecenie oficera dyżurnego, udali się na teren podwórka. Zauważyli spożywających piwo mężczyzn i podjęli wobec nich interwencję.

P. Ś. odmówił przyjęcia zaproponowanego mu mandatu.

dowód:

zeznania świadka M. K. k.9, 25;

notatka urzędowa k. 5.

P. Ś. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach wskazał, że był w grupie znajomych, którzy pili piwo w momencie interwencji funkcjonariuszy policji. Zaprzeczył jednak, aby również spożywał alkohol.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego i ustalając stan faktyczny oparł się na zeznaniach świadka M. K.. Świadek opisał przebieg wydarzeń, kategorycznie wskazując na fakt spożywania alkoholu przez P. Ś. i innych mężczyzn, jako bezpośrednią przyczynę podjętej przez policję interwencji. Wskazany świadek to funkcjonariusz policji. Pełnił służbę i należycie wykonując swoje obowiązki interweniował, gdy stwierdził fakt popełnienia przez obwinionego wykroczenia. Nie było innej przyczyny działania policjantów, lecz stanowiło ją wyłącznie zaobserwowane naruszenie przepisów prawa. Zeznał na czym ono polegało i jak zachowywał się obwiniony. Opisał nawet markę spożywanego przez P. Ś. piwa, wskazał również na fakt niewielkiego jego upicia przez obwinionego (stąd wynik badania na zawartość alkoholu w organizmie-k 6, wykonanego przy tym kilkadziesiąt minut po rozpoczęciu interwencji). Zeznania tego świadka stanowią obiektywną relację zaobserwowanego przebiegu wydarzeń, nie zawierają żadnych sprzeczności i tworzą jednolitą całość. Zostały również udokumentowane w notatce urzędowej sporządzonej bezpośrednio po zdarzeniu. Z tych względów są dla Sądu wiarygodne i stanowiły podstawę dokonanych ustaleń faktycznych.

Ś. P. S. spożywał alkohol wraz obwinionym, stąd wobec grożącej mu odpowiedzialności karnej zainteresowany był podaniem takiego przebiegu wydarzeń, która zapewniłaby również bezkarność jego znajomemu, P. Ś.. Podważa to wiarygodność jego zeznań, a wobec dokonanej analizy zeznań funkcjonariusza policji, którym Sąd dał wiarę, czyni je niewiarygodnymi.

Zachowaniem swoim obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 43 ust. 1 w zw. z art. 14 ust. 2a ustawy o wychowaniu w trzeźwości. Spożywał bowiem alkohol w postaci piwa w miejscu objętym zakazem spożywania napoi alkoholowych (w podwórzu przy licy (...)).

Nagminność tego rodzaju wykroczeń na obszarze miasta, miejsce, czas jego popełnienia oraz rodzaj naruszonych elementarnych zasad współżycia społecznego to okoliczności, które Sąd miał na względzie wymierzając obwinionemu karę grzywny.

Jest ona współmierna do stopnia jego zawinienia, uwzględnia jego sytuację materialną i pozwoli na osiągnięcie celów kary tak w zakresie wychowawczego oddziaływania na obwinionego, jak i w płaszczyźnie społecznej jej oddziaływania. Uzmysłowi również obwinionemu karygodność jego zachowania.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w.